

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobců: a) J. P., narozený X,
 b) R. P., narozená X,
 oba bytem X,
 oba zastoupeni advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph. D.,
 sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje,**
 sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby

zúčastněné

na řízení: **Město Žatec,**
 sídlem Nám. Svobody 1, 438 01 Žatec,
 zastoupené advokátem JUDr. Tomášem Těmínem, Ph. D.,
 sídlem Karlovo náměstí 28, 120 00 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č. j. KUUK/052815/2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

1. Žalobci se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právní zástupkyně domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č. j. KUUK/052815/2022, jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno usnesení Městského úřadu Žatec, stavebního úřadu, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 13. 5. 2021, č. j. MUZA 20305/2021, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto bylo podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobců o vydání předběžného opatření, jímž měla být „stavebníkovi uložena povinnost zdržet se provedení prací v souvislosti se zahájením realizace stavby *Obnova Husitského náměstí v Žatci (1. etapa), Žatec, Husitské náměstí* na pozemcích st. p. XA, p. č. XB, p. č. XC a p. č. XD v k. ú. X, za použití stavební techniky způsobující otřesy půdy, potažmo destruktivní účinky na nemovitosti na pozemku st. p. XE, k. ú. X“.
2. Žalobci se současně domáhali přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

3. Žalobci v žalobě nejprve uvedli, že jsou vlastníky parcely st. p. č. XE v obci Žatec a na ní stojící nemovitosti č. p. XF. Zdůraznili, že správní orgán prvního stupně dne 2. 7. 2020 vydal rozhodnutí pod č. j. MUZA 22475/2020 (dále jen „společné povolení“), kterým schválil stavební záměr na stavbu nazvanou *Obnova Husitského náměstí v Žatci (1. etapa), Žatec, Husitské náměstí* (dále též jen „stavební záměr“). Namítali, že o vydání společného povolení bylo rozhodnuto v rámci zmatečného a nepřehledného řízení, o jehož zahájení nebyli žalobci vyrozuměni a neměli tedy prostor k podání námitek během řízení. Konstatovali, že o vydání stavebního povolení byli žalobci informováni až po jeho vydání, tj. dne 22. 4. 2021, kdy jim byl do poštovní schránky vložen leták s oznámením technického ředitele společnosti Gardenline s. r. o., o zahájení stavebních prací ke dni 10. 5. 2021, resp. o skutečnosti, že měli být účastníky stavebního řízení byli vyrozuměni pouze veřejnou vyhláškou a o jejím zveřejnění se dozvěděli až z letáku společnosti Gardenline s. r. o.
4. Následně žalobci stručně shrnuli skutečnosti předcházející vydání stavebního povolení a podotkli, že již v minulosti v roce 1999 nastala situace, kdy byly prováděny stavební práce v blízkosti domu žalobců a došlo ke škodě na jejich nemovitosti. V této souvislosti žalobci popsali genezi sporu se společností provádějící v roce 1999 stavební práce v blízkosti jejich nemovitosti, popsali vzniklé škody a poukázali na znalecký posudek Ing. Jiřího Khola, který nechali v roce 2005 vypracovat k prokázání skutečnosti, že k poškození nemovitosti žalobců došlo v důsledku stavebních prací prováděných na Husitském náměstí, kdy bylo v bezprostřední blízkosti nemovitosti navrhovatelů využito při stavební činnosti ve dnech 6. 12. až 17. 12. 1999 vibračního válce. Žalobci měli za to, že závěry vyplývající ze znaleckého posudku jsou plně použitelné i pro posouzení škod vzniklých v rámci stavebního záměru obnovy Husitského náměstí. Byli přesvědčeni, že správní orgán prvního stupně mohl a měl vědět o škodách způsobených již v minulosti na nemovitosti žalobců a měl k nim přihlédnout při povolování stavebních prací.
5. Žalobci zdůraznili, že dne 25. 5. 2021 došlo k poškození jejich nemovitosti v důsledku stavebních prací v rámci provádění stavebního záměru. Následně popsali způsoby zhutňování zeminy a problémy provázející užití vibračních válců při jejím hutnění. Trvali na tom, že správní orgán prvního stupně měl reagovat na jejich podnět, tj. na výzvu k dodržování právních předpisů ze dne 26. 4. 2021, kterou podali, neboť v blízkosti jejich nemovitosti došlo k nedodržování dopravního značení B -13 zákaz vjezdu vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 6 t. Žalobci upozornili i na skutečnost, že správní orgán Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prvního stupně vydal opatření obecné povahy, kterým došlo k úpravě, resp. přemístění dopravního značení na Husitském náměstí. Toto opatření obecné povahy bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 9. 2021, č. j. 40 A 2/2021-75. Současně žalobci zdůraznili, že podali i opakovaná trestní oznámení ve věci probíhajících stavebních prací.

6. Žalobci namítali, že napadeným rozhodnutím byla porušena jejich práva, bylo zasaženo do jejich vlastnických práv, tak jak jsou vymezena v čl. 11 Listiny základních práv a svobod a současně v daném případě vznikla škoda na nemovitosti v jejich vlastnictví. Žalobci vytýkali správnímu orgánu prvního stupně, že nebyli vyrozuměni o zahájení společného územního a stavebního řízení, ačkoliv byli účastníky tohoto řízení. Tím bylo upřeno jejich právo chránit své vlastnictví a brojit proti nezákonnému zásahu, který s sebou nesl značné riziko škod na jejich majetku. Žalovaný tento nezákonný postup správního orgánu prvního stupně vydáním napadeného rozhodnutí aproboval.
7. Žalobci uvedli, že proces předcházející vydání napadeného rozhodnutí nebyl v souladu se zákonem a byli přesvědčeni, že pokud by byly správními orgány řádně vypořádány jejich námítky, jejich podání by bylo vyhověno. Opětovně namítali, že byli o zahájení společného územního a stavebního řízení vyrozuměni jen veřejnou vyhláškou. Tento postup nepovažovali za přezkoumatelný a souladný se zákonem.
8. Dále žalobci konstatovali, že dne 5. 5. 2021 zaslali správnímu orgánu prvního stupně podání, jímž se domáhali jednak vydání předběžného opatření a jednak zrušení společného povolení, jelikož toto rozhodnutí nemělo nikdy nabýt právní moci. Žalobci se neztotožňovali s důvody, které vedly správní orgán prvního stupně k vydání rozhodnutí, tj. s tím, že jejich žádost se stala zjevně bezpředmětnou, z důvodu, že společné povolení nabylo právní moci. V této souvislosti žalobci odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č. j. 6 As 357/2017-26, v němž je uvedeno, že: *„vyznačení právní moci je tedy úkonem evidenčním, osvědčovacím či potvrzovacím, tj. úkonem zůstávajícím toliko v rovině skutkové, nemající však normativní povahu. Jako takové nemá vliv na skutečný okamžik nabytí právní moci rozhodnutí (...) o otázce právní moci rozhodnutí si musí učinit vlastní úsudek, pokud je tato otázka v řízení sporná“*. Žalobci měli tedy za to, že bylo povinností správního orgánu prvního stupně posoudit, zda rozhodnutí o povolení stavebního záměru nabylo právní moci, i když bylo nezákonné, a to z důvodu chybného postupu Městského úřadu Žatec, který společné územní a stavební řízení vedl ve smyslu § 144 správního řádu, jako řízení s velkým počtem účastníků, byť proto nebyly dány předpoklady. Podle žalobců nemohlo společné povolení nabýt právní moci, pokud žalobcům nebylo řádně oznámeno.
9. Žalobci byli přesvědčeni, že správní orgán prvního stupně neposoudil jejich žádost správně. Zaměřil se totiž na posouzení formalit, namísto posouzení hrozící újmy. K tomu žalobci odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, sp. zn. 1 As 375/2020, v němž je uvedeno, že *„Údajná bezprostředně hrozící vážná újma spočívající v povinnosti budovat síť by u stěžovatele mohla vzniknout teprve za splnění řady nejistých podmínek, a nikoliv dříve než v roce 2022“*, tj. Nejvyšší správní soud podle žalobců zamítl návrh navrhovatelky z důvodu vzniku újmy v delším časovém horizontu. Žalobci uvedli, že za užití argumentu a contrario, kdy žalobcům hrozila újma bezprostřední, by bylo stanovisko Nejvyššího správního soudu zcela jistě opačné.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

10. Žalobci dále uvedli, že jejich žádost byla zamítnuta, aniž by byl náležitě zjištěn stav věci. K tomu odkázali na § 132 odst. 3 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), podle kterého je ve veřejném zájmu mimo jiné i to, aby stavba neohrožovala stavby sousední a poukázali na znalecký posudek Ing. Khola a konstatovali, že správní orgán prvního stupně skutečnosti vyplývající z tohoto znaleckého posudku při svém rozhodování o společném povolení zcela pominul.
11. Žalobci rovněž vytýkali správnímu orgánu prvního stupně, že se nevypořádal se všemi námitkami, které v podnětu uvedli, a ani nepostupoval v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu. Správní orgán prvního stupně zcela pominul odvolací námitky žalobců proti stavebnímu povolení, které bylo podáno ve smyslu § 84 odst. 1 správního řádu ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy se žalobci o vydání stavebního povolení dozvěděli.
12. Dále žalobci uvedli, že celý proces oznámení stavebního záměru veřejnou vyhláškou a další postup správního orgánu prvního stupně ve stavebním řízení považují za nezákonný. Podotkli, že zveřejněná vyhláška byla nadto z úřední desky sejmuta a žalobci se poté již nemohli seznámit se stavebním povolením, a ani s možností podat proti němu odvolání.
13. Žalovanému poté žalobci vytýkali, že se ani on nevypořádal se všemi jejich námitkami. S ohledem na to považovali žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Dále měli za to, že ani žalovaný nepostupoval v souladu s § 37 správního řádu, když jejich podnět a jejich odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí neposuzoval podle jejich obsahu, ale zaměřil se pouze na formální označení. V důsledku toho nebylo projednáno odvolání žalobců proti rozhodnutí o společném povolení, ačkoliv bylo zřejmé, že proti němu žalobci brojí především.
14. Za nesprávné označili žalobci vypořádání žalovaného s námitkami, které se týkaly nesprávnosti závěru o nabytí právní moci rozhodnutí o stavebním povolení a s námitkami nesprávného postupu správního orgánu prvního stupně ve společném územním a stavebním řízení. V tomto směru je žalobu napadené rozhodnutí naprosto nedostatečné a nepřezkoumatelné.
15. Dále žalobci poukázali na základní zásady správního řízení zakotvené v § 2 odst. 3 a 4 správního řádu, ze kterých vyplývá, že správní orgán je povinen šetřit oprávněné zájmy osob, jejichž se činnost správního orgánu dotýká a opětovně poukázali na § 132 odst. 3 písm. c) stavebního zákona.
16. Podle žalobců v projednávané věci došlo i k porušení § 85 správního řádu, podle kterého včas podané odvolání má odkladný účinek. Žalobci uvedli, že „v důsledku nezákonnosti a chybnosti postupu správního orgánu prvního stupně a jeho rozhodnutí o stavebním povolení a následných vad řízení před správním orgánem prvního stupně a žalovaného o podání žalobců, kterým se domáhali zrušení rozhodnutí o stavebním povolení a vydání předběžného opatření“ došlo k poškození jejich majetku a zásahu do jejich vlastnických práv.
17. Závěrem žalobci uvedli, že postup správního orgánu prvního stupně shledávají protiústavní, přičemž odkázali na čl. 12 odst. 3 věty první Listiny základních práv a svobod a podotkli, že správní orgány obou stupňů jednoznačně porušily zásadu nedotknutelnosti obydlí v důsledku uskutečnění stavby.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

18. Žalovaný konstatoval, že podstatná část námitek žalobců směřuje proti společnému povolení, které ovšem nebylo předmětem řízení a nemůže tak být ani předmětem soudního řízení. Žalovaný ve správního řízení ověřil skutečnost, že společné povolení bylo řádně doručeno mimo jiné i žalobcům a ke dni 12. 8. 2020 nabylo právní moci. Od tohoto dne se tak stalo závazným pro všechny účastníky řízení. Jestliže žalobci nestřežili svá práva a nevyužili řádných opravných prostředků proti společnému povolení, nemohou toto své opomenutí napravit v rámci jiných správních řízení. Stejně tak s předmětem nynějšího řízení nesouvisí odkazy žalobců na znalecký posudek Ing. Khola. Ani k tomuto odkazu žalobců se žalovaný nemohl v napadeném rozhodnutí vyjádřit, neboť se nevztahoval k předmětu řízení. Žalovaný měl za to, že správní orgán prvního stupně nemohl žádosti žalobců o vydání předběžného opatření vyhovět. Ustanovení § 61 správního řádu totiž jednoznačně vymezuje smysl institutu předběžného opatření a určuje, že předběžné opatření může správní orgán nařídit pouze před skončením správního řízení. Tento institut tak nyní nemůže sloužit k prolomení právní moci vydaného společného povolení.
19. Závěrem žalovaný uvedl, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou přezkoumatelná, v řízení bylo postupováno v souladu se zákonem a správní orgány vycházely ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

20. V podání ze dne 1. 6. 2023 osoba zúčastněná na řízení uvedla, že žalobci nepřipustně směšují řízení o vydání předběžného opatření a údajné odvolání proti společnému povolení. Žalobci záměrně dovozují ze svého návrhu na nařízení předběžného opatření ze dne 5. 5. 2021 něco, co z něj fakticky nevyplývá, protože si jsou vědomi svého nesprávného postupu. Podle osoby zúčastněné na řízení v podání ze dne 5. 5. 2021 není ani zmínka o tom, že by žalobci podávali odvolání proti stavebnímu povolení. Pokud tedy správní orgán dne 5. 5. 2021 obdržel návrh na nařízení předběžného opatření ve smyslu ustanovení § 61 odst. 1 správního řádu, postupoval v plném souladu se zákonem, když řízení zastavil.
21. Pokud byli žalobci přesvědčeni, že jim provádění stavebních prací způsobuje škodu na jejich nemovitosti, mohli se bránit prostředky civilního práva, což však zřejmě neučinili.
22. Osoba zúčastněná na řízení nesouhlasila s tvrzením žalobců, že se místo jednoznačně hrozící újmy zaměřily správní orgány pouze na formality. Správní orgán posoudil návrh na vydání předběžného opatření v plném souladu s ustanovením § 61 odst. 1 správního řádu a nebyl dán absolutně žádný prostor pro přezkoumávání tvrzení újmy na straně žalobců, protože takto by mohl správní orgán postupovat jen v situaci, kdy by mohl o předběžném opatření věcně jednat. Pokud však žádné řízení neprobíhalo, nedává žádný smysl zabývat se tvrzenou újmu.

Posouzení věci soudem

23. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s takovýmto postupem výslovně souhlasil a žalobci nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet i bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
25. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého spisu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
26. Z obsahu správního spisu zdejší soud zjistil tyto pro posouzení věci podstatné skutečnosti.
27. Dne 5. 5. 2021 byl správnímu orgánu prvního stupně doručen podnět žalobců k vydání předběžného opatření. V úvodu podnětu pod bodem I. – stav věci - žalobci nejprve vyličili, že byli seznámeni se zahájením opravy povrchů na Husitském náměstí přibližně dne 30. 4. 2021, kdy jim byl do schránky vložen leták s oznámením technického ředitele společnosti Gardenline s. r. o. o zahájení prací. Uvedli, že o zahájení společného řízení veřejnou vyhláškou ze dne 28. 2. 2020, sp. zn. MUZAS/49143/2019/SU/Bi, č. j. MUZA 8769/2020, byli předtím vyrozuměni pouze veřejnou vyhláškou a o jejím zveřejnění se dozvěděli až nyní. S uvedeným postupem stavebního úřadu nesouhlasili a považovali jej za nezákonný. Dále žalobci shodně jako v podané žalobě upozornili na skutečnost, že již 26. 4. 2021 zaslali správnímu orgánu prvního stupně výzvu k dodržování právních předpisů, na kterou Městský úřad Žatec nereagoval. Dále poukázali na znalecký posudek Ing. Jiřího Khola, z něhož citovali a uvedli, že závěry znalce jsou použitelné i pro posouzení závažnosti dopadu průjezdu vozidel o hmotnosti nad 6 t. Shodně jako v podané žalobě popsali možnosti zhutňování zeminy a dopady použití vibračního válce na okolní budovy.
28. Následně pod bodem II. podnětu - Důvody pro vydání předběžného opatření - citovali § 61 odst. 1 správního řádu a uvedli, že na základě výše uvedených skutečností, mají za to, že jsou splněny podmínky pro vydání předběžného opatření, jímž budou poměry účastníků upraveny tak, aby nevznikala závažná újma na jejich nemovitosti. Zdůraznili, že v případě provedení stavební akce „Obnova Husitského náměstí v Žatci“ by došlo k vážnému poškození jejich nemovitosti. V této souvislosti odkázali na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 7. 1996, sp. zn. 16 Ca 818/95, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, sp. zn. 7 As 23/2013, v nichž se soudy zabývaly povahou předběžného opatření. Závěrem žalobci podotkli, že podle § 132 odst. 3 písm. c) stavebního zákona je veřejným zájmem mimo jiné i to, aby stavba neohrožovala sousední stavby a nezpůsobovala jiné škody či ztráty. Apelovali na to, aby užití stavební techniky bylo v souladu s právním řádem a důvodně umístěným dopravním značením. Pod bodem III. podnětu – Návrh předběžného opatření – žalobci uvedli, že z výše uvedených důvodů žádají správní orgán prvního stupně o vydání předběžného opatření ve smyslu § 61 odst. 1 správního řádu tak, jak bylo popsáno v bodě 1. tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

29. Správní orgán prvního stupně usnesením ze dne 13. 5. 2021 zastavil řízení o návrhu žalobců na vydání předběžného opatření. V odůvodnění uvedl, že s přihlédnutím k § 37 správního řádu a s ohledem na bod III. podnětu, v němž je výslovně uvedeno, že „*náš klient žádá Městský úřad Žatec o nařízení následujícího předběžného opatření*“, podnět žalobců posoudil jako návrh na vydání předběžného opatření. Správní orgán prvního stupně konstatoval, že předběžné opatření může být vydáno pouze do skončení správního řízení, a že rozhodnutí ve věci samé se stává překážkou pro nařízení předběžného opatření. Vzhledem k tomu, že společné povolení nabylo již dne 12. 8. 2020 právní moci a je vykonatelné, správní orgán prvního stupně zastavil správní řízení o návrhu žalobců ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť měl za to, že je návrh zjevně bezpředmětný.
30. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobci brojili odvoláním ze dne 24. 5. 2021, v němž vytýkali správnímu orgánu prvního stupně, že se zaměřil na formality místo na zamezení vzniku zcela jednoznačně hrozící újmy. Uvedli, že ačkoliv bylo řízení o návrhu na vydání předběžného opatření zahájeno po skončení lhůty pro takový úkon, uvedené se stalo v důsledku nezákonného postupu správního orgánu prvního stupně, který obeznámil účastníky řízení se společným povolením veřejnou vyhláškou. Opětovně poukázali na výzvu ze dne 26. 4. 2021 k dodržování právních předpisů a vytýkali správnímu orgánu prvního stupně, že na ni nikdo nereagoval. Závěrem uvedli, že považují postup správního orgánu prvního stupně v řízení o jejich návrhu na vydání předběžného opatření za protiústavní, neboť bylo zasaženo do jejich práva na nedotknutelnost obydlí. Žalobci navrhovali zrušení prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu prvního stupně.
31. Dne 10. 11. 2021 žalobci doplnili své odvolání. V doplnění uvedli, že se správní orgán prvního stupně nevypořádal se všemi jejich námitkami. Následně poukázali na znění § 83 odst. 2 a § 84 odst. 1 a odst. 2 správního řádu. Opětovně uvedli, že se seznámili se skutečností, že bude zahájena oprava Husitského náměstí až v dubnu 2021 a právě s ohledem na to podali návrh na vydání předběžného opatření. Konstatovali, že při podání svého návrhu vycházeli ze znění § 84 správního řádu, dle kterého mohli podat odvolání ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se s rozhodnutím seznámili. Uvedli, že se neshodují se závěrem správního orgánu prvního stupně v tom, že došlo k nabytí právní moci společného povolení. Zdůraznili, že již ve svém odvolání ze dne 24. 5. 2021 (které bylo podáno ve 30 denní lhůtě ode dne, kdy se prokazatelně seznámili se záměrem revitalizovat Husitské náměstí), upozorňovali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č. j. 6 As 357/2017-26. Podotkli, že celý proces oznámení stavebního záměru veřejnou vyhláškou shledávají nezákonným a v návaznosti na to tedy podali návrh na vydání předběžného opatření a dne 24. 5. 2021 odvolání. Závěrem konstatovali, že jejich cílem je vydání rozhodnutí, kterým bude zrušeno primární rozhodnutí, tj. společné povolení.
32. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobců zamítnuto. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nejprve stručně shrnul dosavadní průběh řízení. Opakovaně v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že společné povolení nebylo předmětem odvolacího řízení, a proto se jím a ani řízením, které předcházelo jeho vydání, nemohl zabývat. K námitkám žalobců uvedl, že společné povolení bylo vydáno dne 2. 7. 2020, a že se v daném řízení jednalo o řízení s velkým počtem účastníků, ve kterém správní orgán doručoval písemnosti veřejnou vyhláškou. Dle zjištění žalovaného správní orgán

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prvního stupně dne 9. 7. 2020 společné povolení vyvěsil na úřední desce a dne 24. 7. 2020 jej z úřední desky sejmul. Společné povolení tedy nabylo právní moci dne 12. 8. 2020. K námitkám vztahujícím se k výzvě žalobců ze dne 21. 4. 2021 k dodržování právních předpisů, žalovaný uvedl, že není příslušným správním orgánem ke kontrole dodržování pravidel silničního provozu. Nedůvodnou žalovaný shledal i argumentaci žalobců, že byli o realizaci stavebního záměru informováni až na základě vyrozumění stavebníka, a že v případě zamítnutí jejich žádosti o vydání předběžného opatření nebyl náležitě zjištěn stav věci. Žalovaný v této souvislosti odkázal na znění § 61 odst. 1 správního řádu, podle kterého může správní orgán nařídít předběžné opatření na požádání účastníka před skončením řízení. Žalovaný podotkl, že v projednávané věci žádné správní řízení již neprobíhá, a proto nelze vydat rozhodnutí o předběžném opatření. Zdůraznil, že žalobci měli možnost hájit své zájmy ve stavebním řízení a současně obecně popsal možné způsoby obrany proti nedodržování povinností při provádění stavebních prací stavebníkem. K argumentaci žalobců, že nesouhlasí se způsobem doručování písemností ve stavebním řízení, a to včetně rozhodnutí o umístění a povolení stavby, a že jejich cílem je vydání rozhodnutí, kterým bude zrušeno primární společné povolení, žalovaný zopakoval, že přezkum společného povolení není předmětem odvolacího řízení. Pro úplnost k tomu podotkl, že vzhledem k marnému uplynutí zákonných lhůt již nelze v přezkumném řízení rozhodnout ve věci vydání společného povolení, a to ani v případě, že by na základě prošetření rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, byla shledána nezákonnost. Závěrem žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí považuje za souladné se zákonem.

33. Soud se nejprve zabýval mezi účastníky řízení spornou otázkou předmětu správního řízení. Žalobci v podané žalobě namítali, že správní orgány posuzovali jejich žádost čistě formalisticky a v rozporu s § 37 správního řádu, a trvali na tom, že ačkoliv podání ze dne 5. 5. 2021 obsahuje nejen návrh na vydání předběžného opatření, ale i odvolací důvody proti společnému povolení, omezily se správní orgány pouze na rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření.
34. Podle § 37 odst. 1 správního řádu platí, že podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu a posuzuje se podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Podle odst. 2 věty první téhož ustanovení z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje.
35. Podle § 44 odst. 1 správního řádu platí, že řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
36. Z § 45 odst. 2 správního řádu vyplývá, že žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá.
37. V projednávané věci žalobci podali dne 5. 5. 2021 podání nazvané podnět k vydání předběžného opatření. Z jeho obsahu tak, jak byl popsán v bodech 27 až 29 tohoto rozsudku, jednoznačně vyplývá, že tímto podáním se žalobci výslovně domáhali vydání předběžného opatření ve smyslu § 61 odst. 1 správního řádu, a že se tedy nejedná o podnět, ale o žádost o vydání předběžného opatření. Ostatně toto žalobci ani v podané žalobě nespoujají. Naopak výslovně uvádí, že podáním ze dne 5. 5. 2021 „*požádali o vydání předběžného opatření, jehož cílem mělo být uložení povinnosti zdržet se provedení prací v rámci stavební akce Obnova Husitského náměstí*“. Na předmětné podání je tedy nezbytné hledět jako na žádost žalobců o vydání předběžného opatření ve smyslu § 45 ve spojení s § 61 správního řádu, a nikoliv jako na podnět ve smyslu § 42 správního řádu, kterým by se daná věc měla pouze dostat do sféry pozornosti správního orgánu a iniciovat kontrolní postup tohoto správního orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

38. K obsahu předmětné žádosti soud uvádí, že na straně 1 až 2 této žádosti žalobci sice vyslovili nesouhlas se způsobem vyrozumění o zahájení společného územního a stavebního řízení a doručení společného povolení, avšak z obsahu této žádosti je jednoznačně patrné, že se jí výlučně domáhali vydání předběžného opatření, a to z důvodu, aby stavebním úřadem již povolené stavební práce na Husitském náměstí neohrožovaly stavbu v jejich vlastnictví a nezpůsobovaly jiné škody. V úvodu svého podání tedy žalobci popsali stávající stav věci, následně pod bodem II. tohoto podání uvedli důvody, pro které se domáhají vydání předběžného opatření a v bodě III. výslovně uvedli, že se domáhají vydání předběžného opatření. Podání ze dne 5. 5. 2021 bylo po formální, ale i obsahové stránce nepochybně návrhem na vydání předběžného opatření a nebyl zde dán žádný důvod pro to, aby bylo vyhodnoceno jako návrh na vydání předběžného opatření a současně jako odvolání proti společnému povolení. Ostatně zrušení společného povolení žalobci v podané žádosti ani nežádali. Z žádosti ze dne 5. 5. 2021 tedy nevyplývá, že by se jednalo o odvolání opomenutých účastníků společného územního a stavebního řízení. Tento význam svému podání začali žalobci výslovně přisuzovat až v podané žalobě.
39. Pokud správní orgán prvního stupně vyhodnotil podání žalobců jako žádost na vydání předběžného opatření, nelze tomuto postupu nic vytknout. Z obsahu žádosti bylo zcela zřejmé, v jaké věci je podávána a čeho se žalobci domáhají. Žalobci tedy svým návrhem jednoznačně vymezili předmět řízení, kterým byla žádost o vydání předběžného opatření, o níž byl poté správní orgán prvního stupně povinen rozhodnout, resp. správní orgány byly povinny přezkoumat pouze to, zda jsou splněny podmínky pro vydání předběžného opatření či nikoliv. Této povinnosti správní orgány dostály. Na tomto místě soud předeseílá, že jejich úkolem tedy nebylo přezkoumávat zákonnost společného povolení ani postup Městského úřadu Žatec ve společném územním a stavebním řízení, jelikož přezkum uvedeného rozhodnutí nebyl předmětem řízení vedeného před správními orgány.
40. Dále se soud zabýval žalobci namítanou nepřezkoumatelností rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a žalobou napadeného rozhodnutí, kterou spatřovali v tom, že se správní orgány nevypořádaly se všemi jejich námitkami.
41. Soud v této souvislosti poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní věci“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu však zároveň po odvolacím orgánu nelze požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100). Dále soud podotýká, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné z hlediska přezkoumatelnosti prvostupňové rozhodnutí i napadené rozhodnutí žalovaného posuzovat jako jeden celek (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47).
42. Soud prvostupňové rozhodnutí a žalobou napadené rozhodnutí posoudil optikou výše uvedené judikatury a dospěl k závěru, že z jejich odůvodnění je patrný dosavadní průběh správního řízení v míře potřebné pro zasazení rozhodnutí do patřičného skutkového a Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

právního kontextu. Odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je sice strohé, avšak obsahuje klíčové úvahy, a sice z jakého důvodu vyhodnotil správní orgán prvního stupně podání žalobců ze dne 5. 5. 2021 jako žádost o vydání předběžného opatření, a že nebylo možné žádosti žalobců vyhovět, neboť řízení o vydání společného povolení již skončilo, společné povolení se již stalo pravomocným a vykonatelným a správní orgán je ve smyslu § 61 odst. 1 správního řádu oprávněn předběžným opatřením zatímne upravit poměry mezi účastníky řízení pouze před skončením řízení, nikoli po něm.

43. Z žalobou napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný se zabýval námitkami žalobců proti procesnímu postupu správního orgánu prvního stupně a srozumitelně a logicky odůvodnil, že předmětem odvolacího řízení není společné povolení stavby a proto se námitkami žalobců vztahujícími se k tomuto rozhodnutí nemohl zabývat. Žalovaný se neopomněl zabývat ani otázkou, zda společné povolení nabylo již právní moci a je vykonatelné. Žalovaný na straně 3 žalobou napadeného rozhodnutí konkrétně uvedl, že speciální stavební úřad vydal dne 2. 7. 2020 společné povolení, a proto, že se jednalo o řízení s velkým počtem účastníků, speciální stavební úřad doručoval oznámení o zahájení tohoto řízení a další úkony účastníkům řízení veřejnou vyhláškou. Žalovaný zjistil, že i společné povolení bylo doručováno veřejnou vyhláškou a dne 12. 8. 2020 nabylo právní moci. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dále vysvětlil, že předběžné opatření je možné vydat pouze v průběhu správního řízení a v dané věci byl návrh na jeho vydání podán až po vydání společného povolení, a z tohoto důvodu byl správní orgán prvního stupně oprávněn řízení o žádosti o vydání předběžného opatření zastavit.
44. Soud zdůrazňuje, že v odvolacím řízení byl žalovaný oprávněn přezkoumat pouze to, zda byly splněny zákonem předvídané podmínky pro zastavení řízení o žádosti žalobce. S ohledem na povahu rozhodnutí o zastavení řízení žalovaný další okolnosti či námitky žalobce posuzovat nemusel. Žalovanému nenáleželo věcné posouzení důvodnosti žádosti žalobce. Žalovaný nebyl ani povinen zabývat se námitkami žalobců směřujícími do zákonnosti společného povolení či postupu Městského úřadu Žatec ve společném řízení při doručování oznámení o zahájení tohoto řízení nebo přímo společného povolení, jelikož přezkum tohoto rozhodnutí nebyl, již ze shora vyložených důvodů, předmětem tohoto správního řízení. Žalovanému nelze vytknout ani tu skutečnost, že se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí blíže nezabýval námitkami žalobkyně vztahujícími se ke skutečnosti, že žalobci dne 26. 4. 2021 odeslali Městskému úřadu Žatec výzvu k dodržování právních předpisů, a že na tuto výzvu městský úřad nijak nereagoval. Žalovaný nebyl ani povinen věnovat se skutečností vyplývajícím ze znaleckého posudku Ing. Jiřího Khola a posuzovat, zda Městský úřad Žatec při posuzování stavebního záměru „Obnova Husitského náměstí“ vzal v úvahu, skutečnosti vyplývající z uvedeného znaleckého posudku a zda tento stavební záměr nebude ohrožovat sousední stavby a způsobovat škody či jiné ztráty.
45. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že přezkum prvostupňového rozhodnutí byl omezen toliko na to, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti žalobce. V daném případě žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí předložil ucelený právní názor, z jakého důvodu považoval postup správního orgánu prvního stupně v projednávané věci za souladný se zákonem. V takové situaci dle soudu nemůže způsobit nepřezkoumatelnost rozhodnutí, že se žalovaný nezabýval detailně každou dílčí námitkou či každou dílčí úvahou žalobců uvnitř jednotlivých odvolacích bodů. Žalobce se dle soudu mylí, pokud se domnívá, že na jeho košatá a obsáhlá podání v rámci odvolacího řízení, musel žalovaný reagovat ještě košatějším rozhodnutím.

46. Dále se soud věnoval otázce, zda byly naplněny předpoklady pro zastavení řízení o návrhu na vydání předběžného opatření, jímž měla být stavebníkovi, tj. osobě zúčastněné na řízení (Městu Žatec), uložena povinnost zdržet se provedení prací v souvislosti se zahájením realizace stavby „Obnova Husitského náměstí v Žatci“ za použití stavební techniky způsobující otřesy půdy, potažmo destruktivní účinky na nemovitosti na pozemku st. p. č. 3 v k. ú. Žatec.
47. Podle § 61 odst. 1 správního řádu správní orgán může z moci úřední nebo na požádání účastníka **před skončením řízení** rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímne upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce.
48. Z § 60 odst. 3 vyplývá, že správní orgán předběžné opatření zruší rozhodnutím bezodkladně poté, co pomine důvod, pro který bylo nařízeno. Neučiní-li tak, pozbývá předběžné opatření účinnosti dnem, kdy se rozhodnutí ve věci stalo vykonatelným nebo nabylo jiných právních účinků.
49. Podstata rozhodnutí o nařízení předběžného opatření tedy spočívá v tom, že jím jsou dočasně upraveny zatímní poměry účastníků řízení tak, aby ještě před meritorním rozhodnutím podle § 67 odst. 1 správního řádu nedošlo k nevratným změnám, které by měly vliv na konečné rozhodnutí ve věci. Z právě citovaného ustanovení současně vyplývá, že předběžné opatření je přípustné nařídit výlučně jen před skončením řízení ve věci. Uvedené ustanovení tedy žádá, aby bylo předběžné opatření nařizováno toliko tehdy, vyvstane-li v průběhu řízení potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků správního řízení nebo hrozí-li ohrožení realizace exekuce. Z jiných důvodů a za jiných okolností není přípustné předběžné opatření nařídit. Skutečnost, že je předběžné opatření součástí řízení „hlavního“ dokazuje i to, že je omezena jeho účinnost, není-li stanoveno jinak, nejpozději ukončením řízení hlavního.
50. Předběžné opatření tak může být nařízeno pouze před skončením řízení rozhodnutím ve věci samé. Rozhodnutí ve věci samé se tedy stává překážkou pro nařízení předběžného opatření. Překážkou pro nařízení předběžného opatření není okamžik právní moci rozhodnutí ve věci samé, ale okamžik, kdy se stalo vykonatelným nebo nabylo jiných právních účinků, jak vyplývá z § 61 odst. 3 věty druhé. Pokud tedy správní orgán nevydá rozhodnutí o nařízení předběžného opatření dříve, než se stane rozhodnutí ve věci samé vykonatelným nebo nabude jiných právních účinků, správní orgán řízení zahájené z moci úřední zastaví dle § 66 odst. 2, neboť odpadl důvod řízení, a řízení zahájené na žádost zastaví správní orgán dle § 66 odst. 1 písm. g), neboť se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Za odpadnutí důvodu podle § 66 odst. 2 nutné považovat i případy, kdy žádný důvod řízení neexistoval, resp. za případ, kdy se žádost stala zjevně bezpředmětnou podle § 66 odst. 1 písm. g), je nutno rozumět i to, kdy byla žádost bezpředmětná vždy (k tomu srov. Komentář. Správní řád. 5. vydání. L. Jemelka, K. Pondělíčková, D. Bohadlo, C. H. Beck 2012).
51. V projednávané věci z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 2. 7. 2020 bylo Městský úřadem Žatec vydáno společné povolení, jímž byl podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, schválen stavební záměr Města Žatec nazvaný „Obnova Husitského náměstí v žatci (1. etapa)“. Z obsahu správního spisu je zjevné, že toto společné povolení bylo dne 9. 7. 2020 vyvěšeno na úřední desku, dne 24. 7. 2020 bylo toto

rozhodnutí sejmuto a s ohledem na to, že proti němu nebyl podán žádný řádný opravný prostředek nabylo právní moci dne 12. 8. 2020.

52. Již před podáním žádosti žalobců o vydání předběžného opatření bylo tedy společné územní a stavební řízení ve věci stavebního záměru Obnova Husitského náměstí v Žatci ukončeno vydáním rozhodnutí. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá a žalobci to nespoujají, že žádné jiné stavební řízení ve věci rekonstrukce, resp. obnovy Husitského náměstí v Žatci nebylo v době podání žádosti o vydání předběžného opatření, k němuž by se tato žádost mohla vztahovat, vedeno. Soud se tak ztotožňuje s hodnocením žalovaného, že za této situace neměl správní orgán prvního stupně jinou možnost než řízení o žádosti žalobců zastavit, neboť neexistovala nezbytná podmínka pro vydání předběžného opatření.
53. Pokud žalobci namítají, že se správní orgány nezabývaly zákonností postupu Městského úřadu Žatec ve společném územním a stavebním řízení a řádností doručení společného povolení žalobcům a s tím související otázkou nabytí právní moci společného povolení, soud opětovně zdůrazňuje, že předmětem správního řízení byla výlučně žádost žalobců o vydání předběžného opatření a nebylo proto možné, aby se správní orgány v rámci tohoto řízení zabývaly souladem stavebního povolení a řízení, kterého jeho vydání předcházelo s právními předpisy. Správní orgány se v dané věci mohly zabývat pouze posouzením otázky, zda je zde vedeno „hlavní“ řízení, v jehož rámci by mohly žalobci žádat o vydání předběžného opatření, a až v případě kladné odpovědi na tuto otázku, mohly věcně posoudit důvodnost takové žádosti.
54. V projednávané věci hlavní řízení, jakožto nezbytná podmínka pro vydání předběžného opatření, bylo již ukončeno vydáním rozhodnutí ve věci dne 2. 7. 2020. Správní orgány byly v dané věci vázány vydaným pravomocným a vykonatelným rozhodnutím (k tomu srov. § 73 odst. 2 věta první správního řádu) a nebyly oprávněny se v souzené věci zabývat řádností a správností postupu Městského úřadu v Žatci při doručování tohoto rozhodnutí, ani jej nemohly v souzené věci zrušit či změnit, a to ani při zjištění vad tohoto rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Správní orgány totiž mohou přezkoumávat zákonnost a správnost vydaných rozhodnutí, resp. je měnit či zrušit za zákonem stanovených podmínek a zákonem předvídaným způsobem, např. za situace, kdy byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek. To se ovšem v projednávané věci nestalo, ačkoliv se žalobci snaží vzbudit takovýto dojem. Na pravomocné rozhodnutí správního orgánu, tj. společné povolení tak bylo za situace, kdy nebylo jako celek zákonným postupem zrušeno třeba hledět jako na zákonné a věcně správné. Ke zrušení vydaného rozhodnutí rozhodně neslouží řízení o návrhu na vydání předběžného opatření.
55. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že žalobci podali žádost o vydání předběžného opatření v okamžiku, když již nebylo vedeno správní řízení, v jehož rámci by mohli tuto žádost uplatnit, a pokud správní orgán prvního stupně řízení o jejich žádosti zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, a žalovaný tento postup aproboval, neshledává v tomto postupu soud žádné pochybení a plně se s tímto postupem ztotožňuje.
56. Pokud měli žalobci za to, že v důsledku povolení stavebního záměru na obnovu Husitského náměstí dochází k poškozování jejich nemovitosti, měli jednak možnost podat podnět u speciálního stavebního úřadu k provedení prohlídky, tak jak popisoval již žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí (viz strana 4), který by poté mohl při zjištění závad zjednat nápravu a v konečném důsledku i vyzvat stavebníka k bezodkladnému zastavení prací anebo věc řešit soukromoprávní cestou.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

57. Dále soud podotýká, že vzhledem k tomu, že předmětem tohoto řízení nebylo společné povolení a řízení, které jeho vydání předcházelo či posouzení možného vzniku škod v důsledku stavebních prací na Obnově Husitské náměstí v Žatci, soud se v tomto směru žalobci uplatněnou argumentací rovněž nezabýval. Přezkoumává-li totiž soud zákonnost výroku rozhodnutí, jímž došlo k zastavení správního řízení z některého z důvodů uvedených v § 66 odst. 1 správního řádu, může se zabývat pouze posouzením otázky, zda zde byl či nebyl důvod pro zastavení správního řízení.
58. Vzhledem k tomu, že mimo toto řízení mířila i tvrzení žalobců ohledně podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy a podání trestních oznámení ve věci stavebních prací na Husitském náměstí, soud se této argumentaci rovněž blíže nevěnoval a pro nadbytečnost neprovedl žalobci navržený důkaz veřejnou vyhláškou – stanovení přechodné úpravy provozu ze dne 19. 4. 2021, návrhem na zrušení opatření obecné povahy, rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 9. 2021, č. j. 40 A 2/2021-75, kterým bylo tomuto návrhu vyhověno, trestním oznámením ze dne 27. 5. 2021, doplněním trestního oznámení ze dne 27. 5. 2021, úředním záznamem o podání vysvětlení ze dne 24. 5. 2021 a ze dne 25. 5. 2021 a fotografiemi rodinného domu žalobců.
59. Pro úplnost soud uvádí, že neprovedl ani žalobci navržený důkaz společným povolením, prvostupňovým rozhodnutím, napadeným rozhodnutím, znaleckým posudkem Ing. Jiřího Khola, výzvou k dodržování právních předpisů ze dne 26. 4. 2021, podnětem k vydání předběžného opatření, odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 24. 5. 2021, doplněním tohoto odvolání ze dne 10. 11. 2021, neboť tyto listiny jsou součástí správního spisu a v rámci správního soudnictví se dokazování správním spisem neprovádí.
60. Protože soud ze všech výše uvedených důvodů vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a tudíž neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
61. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
62. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V předmětném řízení soud osobě zúčastněné na řízení, žádné povinnosti neuložil, ani neshledal žádný důvod zvláštního zřetele hodný k přiznání náhrady nákladů řízení. Proto soud ve výroku III. tohoto rozsudku vyslovil, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. července 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.